

R 4330 (page 45)

## விசுவாச உடன்படிக்கையின்கீழ் முற்பிதாக்கள்

முற்பிதாக்கள் எந்த உடன்படிக்கையின்கீழ்த் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள் என்ற கேள்வி எழும்பலாம். ஏனெனில் இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கும், ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் கிடைப்பதற்கும் முன்புள்ள காலங்களில் மரித்துப்போய்விட்டபடியால், இவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் - தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபையில் அங்கத்தினர்களாகிடுவதற்குரிய பரம அழைப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதைக்குறித்து அப்போஸ்தலன் எபிரெயர் 11:39-40-ஆம் வசனங்களில் குறிப்பிடுகின்றார். இவர்கள் “தேவனைப் பிரியப்படுத்தியிருந்த போதிலும்,” இவர்கள் நம்மையல்லாமல் - கிறிஸ்துவையல்லாமல் பூரணராகுவதில்லை என்று நமக்குத் தெரியப்படுத்தியுள்ளார். திவ்விய ஒழுங்கில் சபை தேவனுடைய சிருஷ்டிகளில் முதற்பலன்களாய் இருப்பார்கள். “அவர் சித்தங்கொண்டு தம்முடைய சிருஷ்டிகளில் நாம் முதற்பலன்களாவதற்கு நம்மைச் சத்திய வசனத்தினாலே ஜெனிப்பித்தார்” (யாக்கோபு 1:18). அப்போஸ்தலனுடைய பெயர்ப்பட்டியலில் ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்னதாகவும், ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கை ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னதாகவும் வாழ்ந்த ஆபேல் மற்றும் ஏனோக்கும் காணப்படுகின்றனர். நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் காலங்களில் வாழ்ந்ததினிமித்தம், இவ்வடன்படிக்கையின் கீழ்க் காணப்பட்டவர்களில் சிலரும் கூட அப்பட்டியலில் இடம்பெறுகின்றனர். சாரான், ஆகார் மற்றும் கேத்தூராளால் அடையாளப்படுத்தப்படும் மூன்று மாபெரும் உடன்படிக்கைகள் வாரியாக, இந்த முற்பிதாக்களை நாம் எப்படி வகைப்படுத்தி முடியும்?

ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கைக்கும், அதோடுகூட வழங்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கும் இடையிலுள்ள முக்கியமான வித்தியாசத்தினை நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்கையில், காரியம் மிகவும் எளிமையானதாகிவிடும். ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையானது விசுவாசம் சம்பந்தப்பட்டது; கிரியைகள் **R4330 : page 46** சம்பந்தப்பட்டதில்லை. நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது, விசுவாசம் சம்பந்தப்பட்டதாயிராமல், கிரியைகள் சம்பந்தப்பட்டதாய் இருந்தது. அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றதுபோன்று, “இவைகளைச் செய்கிற மனுஷன் இவைகளால் பிழைப்பான்” என்பதே நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினுடைய நிபந்தனையாகக் காணப்பட்டது (உரோமர் 10:5). சாரானின் உடன்படிக்கையானது கிரியைகள் சம்பந்தமானதாய் இராமல், விசுவாசம் சம்பந்தமானது என்றும், ஆனாலும் எங்கு விசுவாசம் சரியானதாகக் காணப்படுகின்றதோ, அங்குக் கிரியைகளானது “விசுவாசத்திற்கு” சான்று பகரும் என்றும் நாம் நினைப்பூட்டப்படுகின்றோம்; அதாவது அது ஒருவேளை பூரணமான கிரியையாக இல்லை யென்றாலும், ஒருவேளை நாம் கிரியைகளினால் நியாயந்தீர்க்கப்படுவோமானால், நாம் குற்றவாளிகளெனத் தீர்க்கப்படுவோம் என்றபோதிலும், அக்கிரியைகளானது “விசுவாசத்திற்கு” சான்று பகரும் என்றும் நாம் நினைப்பூட்டப்படுகின்றோம். முழு யூதத் தேசத்தாரும் “நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளாகிய” உடன்படிக்கையில் தவறிப்போனவர்களாகக் காணப்பட்டனர்; எனினும் அந்த ஜனங்களில் சில நபர்கள், நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு அப்பாற்பட்டதாய்க் காணப்பட்ட தங்களது விசுவாசத்தின் மூலம் எழுந்து, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்கீழ் நம்பிக்கை வையாமல், ஆரம்பத்திலிருந்த இரக்கத்தின், கிருபையின் உடன்படிக்கைமீது - சாரானின் உடன்படிக்கைமீது நம்பிக்கை வைத்தவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இந்த முற்பிதாக்களை அப்போஸ்தலனால் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். விசுவாசத்தினாலேயே இவர்கள் இப்படிச் செய்தார்கள் என்றும், சகித்தார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இவர்களது கிரியைகளின்படி இவர்கள் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினால் குற்றவாளிகளெனத் தீர்க்கப்பட்டனர்; ஆனால் இவர்களது விசுவாசத்தின் காரணமாய், இவர்கள் சாரானின் உடன்படிக்கையின்படித் தேவனால்

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர்; அதுவும் முதலாவதாக வாக்களிக்கப்பட்ட வித்து வந்து, அந்த உடன்படிக்கையினுடைய இரத்தம் சிந்தப்படுவதற்கு முன்பு வரையிலும், இவர்கள் சாராளின் உடன்படிக்கைக்கீழ் தங்களுக்கான ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலாது என்றபோதிலும், இவர்கள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். இதுபோலவே ஏனோக்கும், ஆபேலும் தங்களது விசுவாசத்தின் காரணமாய்த் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்கீழ் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருந்தவர்களின் பெயர்களோடு கூடப் பட்டியலில், தெய்வீகத் தயவினைப் பெற்றவர்களாகவும், சாராளின் உடன்படிக்கையினுடைய ஆசீர்வாதத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாகவும் பார்க்கப்படுகின்றனர்; ஏனெனில் இவர்கள் ஆபிரகாமினுடைய நாட்களுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்களாய் இருந்த போதிலும், ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தினை உடையவர்களாய் இருந்தனர்; அதாவது தம்மை அன்புகூருபவர்களுக்கும், தமது தயவைத் தேடுபவர்களுக்கும் தேவன் அருள சித்தமாயிருக்கின்ற கிருபைக்காக வேண்டி, இவர்கள் ஆபிரகாமைப் போலவே தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள்.

புது உடன்படிக்கையானது, உண்மையாகவே ஒரு புது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையாகக் காணப்படும் அல்லது நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளுக்கடுத்த ஒரு புது உடன்படிக்கையாகக் காணப்படும். பழைய அல்லது முதலாம் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது திருப்தி தராததாகவும், இஸ்ரவேலுக்குப் போதுமாய் இராததாகவும் காணப்பட்டது; இப்படி இருந்ததற்குக் காரணம் - இந்த

#### R4331 : page 46

நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு அடிப்படையாய் உள்ள தெய்வீகப் பிரமாணம் குறையுடையது என்பதினால் அல்ல; இது நியாயமற்ற கோரிக்கை என்பதினாலும் அல்ல, மாறாக மனுஷர்கள் அபூரணர்களாகக் காணப்பட்டனர்; மனுஷர்கள் "பாவத்தில் கர்ப்பந்தரிக்கப்பட்டு, தூர்க்குணத்தில் உருவானவர்கள்" ஆவார்கள்; மேலும் ஆதாமினுடைய மீற்தல் காரணமாக ஏற்கெனவே மனுஷர்கள் மரண தண்டனையின்கீழ்க் காணப்படுகின்றனர். நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு, மோசே எனும் உண்மையுள்ள மத்தியஸ்தர் காணப்பட்டார்; இவர் தேவனுக்கும், இஸ்ரவேலர்களுக்கும் உண்மையுள்ள வராய்க் காணப்பட்டார்; ஆனாலும் இவரது சொந்த ஜீவனும் இழந்துபோகப்பட்டிருந்ததினால், இவர் திராணியில்லாதவரானார். ஆகையால் பழைய நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய இடத்தினை புது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கதாகத் தேவன் ஏற்பாடு பண்ணியுள்ளார் மற்றும் ஒரு புது மத்தியஸ்தரையும் அருளியுள்ளார்; இவர் ஏற்கெனவே தமது ஜீவனை மீட்கும் விலையெனக் கொடுத்துவிட்டார் - இவர் தலையாகிய இயேசு மற்றும் சரீரமாகிய சபை ஆவார்கள். இந்தப் பலியின் நிறைவு அண்மையில் உள்ளது. தலை மற்றும் அவரது சரீரத்தின் அங்கத்தினர்கள் அநேகர், புதுச்சிருஷ்டிகளென ஏற்கெனவே திரைக்கு அப்பக்கம் கடந்துபோயுள்ளனர். சீக்கிரத்தில் சரீரத்தினுடைய கடைசி அங்கத்தினனும் இப்படியாக மறுருபமடைந்திடுவார்; பின்னர் புது உடன்படிக்கையின் இரத்தமானது, "ஜனங்கள் அனைவரின் பாவத்திற்காக" தெளிக்கப்படும் - அதாவது உடன்படிக்கையின் ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலருக்காகத் தெளிக்கப்படும்; "முந்திய யூதர்களுக்குச் சொந்தமாயிருந்த சாராளின் உடன்படிக்கையினுடைய ஆசீர்வாதங்களில் பங்கடைவதற்கு இப்பொழுது (புறஜாதிகளாகிய) நாம் சிலாக்கியமடைந்திருப்பது போன்று, அனைத்து ஜனங்களும் இஸ்ரவேலின் புது உடன்படிக்கையின் ஆசீர்வாதங்களில் பங்காளிகளாகுவதற்கென்று, கதவு திறக்கப்படும். இந்தத் தெளிக்கப்படுதலானது தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்; மேலும் அது முழு உலகத்தினுடைய பாவங்களை நிவிர்த்திச் செய்திடுவதற்குத் திராணியுள் எதாயிருக்கும். இது வேதவாக்கியங்களிலும், "விசேஷித்த பலிகளுக்கடுத்த" நிழல்களிலும், அதிகமாகவே உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (எபிரெயர் 9:23)

உடனே மாபெரும் தீர்க்கத்தரிசியின் தலை மற்றும் அங்கத்தினர்கள் - மாபெரும் பிரதான ஆசாரியனின் தலை மற்றும் அங்கத்தினர்கள் - மாபெரும் நியாயாதிபதியின் தலை மற்றும் அங்கத்தினர்கள் - மகா இராஜாவின் தலை மற்றும் அங்கத்தினர்கள் இஸ்ரவேலுடன் நடவடிக்கையினைத்

தொடங்குவார்கள் மற்றும் இஸ்ரவேல் மூலமாய் உலகத்தைக் கையாளுவார்கள். இவர்கள் விருப்பம் காட்டும் யாவரையும் ஆளுவார்கள், ஆசீர்வதிப்பார்கள், போதிப்பார்கள் மற்றும் சீர்தூக்கிவிடுவார்கள். “அந்தத் தீர்க்கத்தரிசியின் சொற்கேளாதவனெவனோ, அவன் ஜனத்திலிராதபடிக்கு நிர்மூலமாக்கப்படுவான்” (அப்போஸ்தலர் 3:23). புது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது அப்படியே பழைய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைபோன்று செயல்படும்; ஒரே வித்தியாசம் என்னவெனில், அதை முத்திரிக்கும் “விசேஷித்த பலிகளானது” முழு ஆற்றலுடையதாகவும், வருஷந்தோறும் திரும்பத்திரும்பச் செலுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியம் இல்லாமலும் காணப்படும்; அதன் மத்தியஸ்தருடைய வல்லமையும், மகிமையும் மேன்மையானதாகவும் காணப்படும்; மேலும் இதன் காரணமாய் அவரது வேலையினுடைய பலன்களும் மகா பெரியதாயும், நிலையானதாகவும் காணப்படும்.

இதற்குக் கூடுதலான சாட்சியாக வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் வார்த்தைகள் காணப்படுகின்றன; வெளிப்படுத்தின விசேஷமானது ஆயிர வருஷ யுகத்தில், நீதி மற்றும் இரக்கத்தினுடைய மாபெரும் வெள்ளைச் சிங்காசனம் காணப்படுவதையும், அதற்கு முன்பாக மரித்தோராகிய சிறியோர் மற்றும் பெரியோர் யாவரும் நிற்பார்கள் - பரிட்சைக்காக நிற்பார்கள் என்பதையும் காண்பிக்கின்றது; அவர்கள் பாவிகளா அல்லது இல்லையா என்பதைப் பார்க்க அல்ல, ஏனெனில் அது தெரிந்த காரியமேயாகும். அனைவருமே பாவிகளாய் இருக்கின்றனர். அவர்களைத் தேவன் மன்னிப்பாரா அல்லது இல்லையா என்பதைப் பார்க்கவும் அல்ல, ஏனெனில் அதுவும் தெரிந்த காரியமேயாகும் - கிறிஸ்துவின் பலியானது “முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்கான முழுமையான நிவிர்த்தியென” அப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கும். அவர்களது நியாயத்தீர்ப்பு அல்லது பரிட்சை என்பது நமக்கு இருந்ததுபோன்றே, அவர்கள் தேவனுடன் முழுவதும் இசைவான நிலைக்குள் வருவார்களா இல்லையா என்பதையும், சந்தோஷம் மற்றும் நித்திய ஜீவனுக்கான அவரது ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றுக்கொள்வார்களா அல்லது “ஜனங்கள் மத்தியிலிருந்து அறுப்புண்டு போவார்களா” என்பதையும் தீர்மானிப்பதாகக் காணப்படும். அவர்கள் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் நியாயந்தீர்க்கப்படமாட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நியாயப்பிரமாணம் மற்றும் கிரியைகளுக்கடுத்த புது உடன்படிக்கையின் கீழ்க்காணப்படுவார்கள். எழுதியிருக்கிறபடி “யாவரும் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளின்படியே நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள்.” (வெளிப்படுத்தல் 20:13)

அவர்கள் படிப்படியாக மனதிலும், சரீரத்திலுமுள்ள அபூரணங்களினின்று பூரணத்திற்கு வரவும், அவர்களுக்கான தரநிலையாக அல்லது பரிட்சையாகக் காணப்படப்போகும் பூரண கிரியைகளுக்கு நேராகக் கடந்துவரவும் உதவப்படுவார்கள். ஆனால் நேர்மாறாக சுவிசேஷ யுக சபையும், முற்பிதாக்களும், அவர்களது கிரியைகளின் படி நியாயந்தீர்க்கப்படாமல், அவர்களது விசுவாசத்தின் படி நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் - எனினும் அவர்களால் காண்பிக்க முடிந்த கிரியைகளும், அவர்களது விசுவாசத்திற்கான சான்றாக எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. நாமோ விழுந்துபோன சபாவத்தினுடைய பழுதுகளிலிருந்து நீங்கப்பெற உதவப்படுகிறதில்லை, மாறாக அவைகளினின்று தூக்கியெடுக்கப் பட்டவர்களென உடனடியாகக் கருதப்படுகின்றோம் அல்லது கிருபையின் வஸ்திரத்தினால் மூடப்பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றோம்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள உண்மைகளையும், கருத்துகளையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளும் போது, இது நமது இப்பாடத்தினை, அதாவது உடன்படிக்கைகள் ஒன்றுக்கொன்றும், மனுக்குலத்தோடும் கொண்டிருக்கும் தொடர்பினைப் புரிந்துகொள்வதில் நமக்குப் பெரிதும் உதவிச் செய்திடும். முதலாம் உடன்படிக்கையானது மனுக்குலம் அனைத்தையும் சென்றடையக்கூடிய ஆசீர்வாதம் ஒன்றினை வாக்களித்தது - அதாவது தெய்வீகத் தீர்ப்பினின்றுள்ள ஒரு மீட்பினையும், விசுவாசம் மற்றும்

இருதயத்தினுடைய கீழ்ப்படிதல் மூலமாகத் தேவனுடன் இசைவாய் இருக்கும் நிலைமைக்குத் திரும்பிடுவதற்குரிய வாய்ப்பினையும் வாக்களித்தது. இந்த வாக்குத்தத்தமானது சில விதங்களில், நாம் ஏற்கெனவே பார்த்திருக்கிறபடி அதன் நிறைவேறுதலை அடைந்துள்ளது. தம்மில் விசுவாசம் வைத்து, தமது சித்தத்திற்கு இசைவாய் வாழ்ந்திட வேண்டும் என்று இருதயப்பூர்வமாய் வாஞ்சிப்பவர்கள் யாவரையும் தேவன் ஏற்கெனவே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்; ஆம்! இத்தகையவர்களை வழிநடத்த அல்லது இழுத்துக்கொள்ள அவர் விருப்பமுள்ளவராகவும் இருக்கின்றார். இந்த விதத்தில் முதலாம் உடன்படிக்கையானது, ஏற்கெனவே ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்புள்ள காலங்களில் செயல்பட்டுள்ளது; மேலும் ஜலப்பிரளயம் முதற்கொண்டும், ஆபிரகாமிடத்திலும், இன்னுமாகக் கீழ்ப்படிதல் மற்றும் விசுவாசத்தின் ஆவியினைக் கொண்டிருந்த இஸ்ரவேலர் யாவரிடத்திலும் மற்றும் இந்தச் சிவசேஷயுகத்திலும், சகல ஜாதிகள் மற்றும் பாஷைக்காரர்கள் மத்தியிலுள்ள மனுக்குலத்தார் மத்தியிலும் செயல்பட்டுள்ளது. ஆனால் மனுஷ சந்ததியில் வெகு சிறிய பகுதியினரே ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டனர், ஏனெனில் வெகு சிலரே “ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தினை” செயல்படுத்தும் நிலைமையில் காணப்பட்டனர்.

நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை கூட்டி வழங்கப்பட்ட காரியமானது, ஆரம்பத்தில் அனுசூலமற்றதுபோன்று தோன்றினது; அதுபோலவே புது உடன்படிக்கையினை வழங்கும்போதும் கூட, இது முதலாம் உடன்படிக்கைக்கு அல்லது சாராளின் உடன்படிக்கைக்கு அல்லது சகல கிருபை பொருந்தின உடன்படிக்கைக்குப் பாதகம்போன்று அல்லது அடக்குவதுபோன்று அல்லது வரையறைக்குட்படுத்தப்படுவதுபோன்று தோன்றலாம்; எனினும் இப்படியாக உண்மையில் காணப்படுவதில்லை. நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது இந்த ஜனங்களைக் குற்றவாளிகளென நியாயந்தீர்த்தது, காரணம் அவர்கள் விசுவாசமற்றுக் காணப்பட்டார்கள்; எனினும் இந்த ஜனங்களில் உள்ள அநேகருக்கே, அதாவது வரையறைகள், சிட்சைகள், எச்சரிக்கைகள் முதலானவைகளை உடைய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினைப் பெற்றிராத மற்ற தேசத்தார் மத்தியிலிருந்து உருவானவர்களைவிட இந்த ஜனங்களிலுள்ள அதிகமானவர்களுக்கே ஆசீர்வாதம் ஒன்று கடந்துவந்ததாய் இருந்தது. இதைக்காட்டிலும் அதிகமாய்ப் புது உடன்படிக்கையானது வெற்றிகரமாய்க் காணப்படும். இது சாராளின் உடன்படிக்கையினுடைய கிருபையின் ஆளுகையினை, தொடர்ந்து வரும் ஓர் உடன்படிக்கையாக இருந்து, நியாயப்பிரமாணத்தினுடைய ஓர் ஆளுகையாகக் காணப்படும். “நான் நியாயத்தை நூலும், நீதியைத் தூக்குநூலுமாக வைப்பேன்; பொய் என்னும் அடைக்கலத்தைக் கல்மழை அழித்துவிடும்; மறைவிடத்தை ஜலப்பிரவாகம் அடித்துக்கொண்டுபோகும்.” (ஏசாயா 28:17)

அப்போது மீட்பரும், அவரது பின்னடியார்களும் அடிக்கப்படும்படிக்குக் கொண்டுபோகப்படும் ஆடுகள்போன்று இருப்பதில்லை, மனுஷர் மத்தியில் வையப்படுபவர்களாக இருப்பதில்லை; மாறாக இவர்கள் மகிமையினாலும், கனத்தினாலும், அழியாமையினாலும் தரிப்பிக்கப்பட்டுள்ள இராஜாக்களாகவும், ஆசாரியர்களாகவும் காணப்படுவார்கள்; மேலும் இவர்கள் முன்பு “முழங்கால் யாவும் முடங்கும், நாவு யாவும் தேவனுடைய மகிமையினை அறிக்கைப்பண்ணும்” (உரோமர் 14:11). இராஜா

**R4331 : page 47**

நீதியில் ஆளுகை செய்வார் மற்றும் பிரபுக்கள் பூமியிலே நியாயத்தீர்ப்பினை நடப்பிப்பார்கள்.

அக்காலத்தில் விசுவாசமானது, தரிசித்து நடப்பதற்கு இடம்கொடுக்கும்; திராணிக்கேற்ப கிரியைகள் புரிதல் என்பது பரீட்சையாகக் காணப்படும்; செய்ய முடிகிற நிலைக்குக் குறைவாய்ச்

செய்யப்படும் அனைத்தும் - அடிகளையும், நீதியில் திருத்தப்படுதலையும் கொண்டுவருகின்றதாய் இருக்கும். அந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆளுகையும், நற்கிரியைகளும் இப்படியாக ஒவ்வொரு தனிநபரின் நிலைமைக்கும் உகந்ததாய்க் காணப்படும்; மேலும் இதன் விளைவு என்பது பிரம்மாண்டமாய்க் காணப்படும் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம் - அதாவது கோடிக்கணக்கானவர்கள் பரிபூரணத்திற்கு, தேவனுடன் இசைவான நிலைக்குக் கொண்டுவரப்படுவார்கள். புது (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கையானது, ஆபிரகாமின் (சாராள்) உடன்படிக்கையினைச் சுருக்கிப்போடாமல், அதன் நீட்டிப்பாகக் காணப்பட்டு, அதன் ஆசீர்வாதங்களை மிகப் பரந்த அளவின்படியான செயலாக்கத்திற்கு எடுத்துச்செல்லும். முதலாம் உடன்படிக்கையானது விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலைக் காட்ட முடிவார்களையும் மற்றும் அதைச் செயல்பாட்டில் காட்டுபவர்களையும் இப்பொழுது கூட்டிச்சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இதன் பயனானது, ஒருவேளை புது (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கை கூட்டி வழங்கப்படாமல் இருந்திருந்தால், முடிவடைந்து போயிருக்கும்; விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் இன்மையினைப் பொருட்படுத்தாமல் இந்தப் புது (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கையானது, உலகத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொள்ளும் - சிட்சைகள் மற்றும் அறிவுரைகள் மூலமாய்க் கீழ்ப்படிதலையும், அறிவையும் கட்டாயமாக்கிடும்; மேலும் படிப்படியாக அவர்களில் கூடுமானமட்டும் அதிகமான பேர்களில், ஆபிரகாமினுடைய இருதய-கீழ்ப்படிதலை வளர்த்து, மற்றவர்களை அழித்துவிடும். இப்படியாக, "விசுவாசமுள்ளவர்களின் தகப்பனாகிய" ஆபிரகாம், புது (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கையின்கீழ் "அநேகம் ஜாதிகளின் தகப்பனாக" காணப்படுவார் - கடற்கரை மணலத்தனையான திரளான ஜனங்களுக்குத் தகப்பனாக இருப்பார் - இன்னுமாக விசுவாசம் மற்றும் கிருபையினுடைய ஆதி சாராளின் உடன்படிக்கையின்கீழ் உண்மையுள்ளவர்களாகக் காணப்படுபவர்களுக்கும் தகப்பனாக இருப்பார்.

மாம்சீக மற்றும் ஆவிக்குரிய விசுவாசத்தின் சந்ததியினரைத் தெரிந்தெடுத்தப் பிற்பாடு, ஆதி உடன்படிக்கையினுடைய செல்வாக்கானது, இவர்கள் வாயிலாக, புது (நியாயப்பிரமாண) உடன்படிக்கை மூலம், நம்மால் கற்பனைப்பண்ணி பார்க்கமுடிகின்ற வேறெந்த வழிமுறையினைவிட, மிக அதிகமான எண்ணிக்கையிலுள்ளவர்களை ஆசீர்வதிக்கும் ஒன்றாகக் காணப்படும் என்று நாம் பார்க்கின்றோம். இப்படியாக மனுஷ மனதினால் திட்டம்பண்ண முடிகிற எந்த ஓர் ஏற்பாட்டினைக்காட்டிலும், தமது ஏற்பாடுகள் எவ்வளவு பெரியதாய் இருக்கின்றதெனக் கர்த்தர் மறுபடியுமாகக் காண்பித்துத் தருகின்றார். நிச்சயமாகவே எந்த மாம்சமானவனும், அவருக்கு முன்பு மேன்மைப்பாராட்ட முடியாது. அவரது திட்டங்களையும், அவரது நோக்கங்களையும், அவரது வழிமுறைகளையும் குறித்து நாம் அதிகமதிமாய்ப் பார்க்கும்போது, நாம் அவரை அதிகமாய் மகிமைப்படுத்துகின்றவர்களாகவும், நம்முடைய ஒன்றுமில்லா, அற்பமான நிலையினை உணர்ந்துகொள்பவர்களாகவும் அதிகம் காணப்பட வேண்டும்!

-----